

Sygnatura akt VIII C 2184/19

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Bartłomiej Koelner

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2020 roku we Wrocławiu na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. H.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. H. na rzecz strony powodowej Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 47 004,92 zł (czterdzieści siedem tysięcy cztery złote dziewięćdziesiąt dwa grosze).

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 4 205 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2184/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 12 września 2019 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanego D. H. kwoty 47 004,92 zł, na którą składała się kwota 46 382,41 zł tytułem należności głównej oraz kwota 622,51 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych liczonych od dnia 13 stycznia 2019 r. do dnia 20 czerwca 2019 r. Nadto powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów sądowych w wysokości 588 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 30 marca 2009 r. pozwany dokonał czynności bankowej z powodem poprzez zawarcie umowy o użytkowanie karty kredytowej C.. Powód wskazał, że z tytułu dokonania ww. czynności bankowej pozwany jest zobowiązany do zapłaty Bankowi (...) S.A. wszystkich wierzytelności, które stały się wymagalne z dniem rozwiązania umowy o użytkowanie karty kredytowej C., tj. z dniem 12 stycznia 2019 r. zgodnie z wyszczególnioną w pozwie listą roszczeń. Zgodnie z twierdzeniami powoda, zachowanie pozwanego jest naruszeniem zobowiązań umownych na szkodę powoda, a w konsekwencji powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę kwoty będącej przedmiotem powództwa (art. 417 k.c.) oraz odsetki za czas opóźnienia (art. 481 k.c.).

W dniu 18 października 2019 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 6).

We wniesionym sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia przez powoda wskazując, że nie przedłożył on żadnego dowodu którego treść potwierdzałaby, że spełnił on obowiązek umowny wynikający z rzekomo zawartej umowy o kartę kredytową. Nadto z

daleko posuniętej ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedwczesności powództwa oraz przedawnienia dochodzonego pozwym roszczenia (k. 22-25)

Na skutek prawidłowego wniesienia sprzeciwu, sprawa postanowieniem z dnia 14 listopada 2019 r. została przekazana do tut. Sądu jako Sądu właściwości ogólnej pozwanego.

Pismem z dnia 27 stycznia 2020 r. powód podtrzymał powództwo w całości oraz wskazał, że zarzuty podniesione przez pozwanego są bezzasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Podał, że w dniu 16 marca 2009 r. pozwany podpisał wniosek o wydanie karty kredytowej C., na podstawie której została zawarta umowa o kartę kredytową C. z której postanowieniami pozwany się zapoznał i zaakceptował jej warunki. Wyżej wymienione dokumenty zgodnie z twierdzeniami powoda stanowią dowód dokonania przez pozwanego czynności bankowej z powodem. Powód wskazał, że pozwany nie wywiązywał się z postanowień umowy w związku z tym Bank (...) S.A. wypowiedział przedmiotową umowę, zobowiązując D. H. do zapłaty wymagalnych wierzytelności. Odnosząc się natomiast do zarzutu przedawnienia dochodzonego pozwym roszczenia podał, że jest on bezzasadny i niezgodny ze stanem faktycznym w niniejszej sprawie, bowiem jeśli posiadacz karty kredytowej zaprzestał wpłacania minimalnej kwoty zadłużenia podawanej każdorazowo doręczanych mu wyciągach bankowych, bieg terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę tych kwot rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej, nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu ustalonego w umowie. Zgodnie z twierdzeniami powoda należy przyjąć, że termin wymagalności roszczenia rozpoczął się najwcześniej od 23 stycznia 2018 r., zatem roszczenie przedawniłoby się najwcześniej w dniu 23 stycznia 2020 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 16 marca 2009 roku D. H. wystąpił o wydanie karty kredytowej C. M. Silver.

Dowód : wniosek o wydanie Karty Kredytowej C. (k. 44).

Strony zawarły umowę o kartę kredytową C. w dniu 30 marca 2009 roku. Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy i podlegała automatycznie przedłużeniu na kolejne okresy 12 miesięcy, chyba że strona poinformowałaby pisemnie o zamiarze jej nieprzedłużania. Zgodnie z treścią umowy bank zobowiązał się do wydania pozwanemu karty, uprawniającej do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytu na warunkach określonych w umowie oraz regulaminie, natomiast pozwany zobowiązał się do spłaty co najmniej minimalnej kwoty do zapłaty w wysokości wskazanej w wyciągu. Spłata miała nastąpić nie później niż w terminie wskazanym na wyciągu, który nie mógł być krótszy niż 24 dni od daty wystawienia przez bank wyciągu. Limit kredytu określony został na kwotę 3 500 zł.

Dowód: umowa o kartę kredytową C. z dnia 30 marca 2009 r. (k. 43).

Zgodnie z zawartą umową Bank wydał D. H. kartę uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytu na warunkach określonych w Umowie oraz Regulaminie. Ww. umowa została zawarta na okres 12 miesięcy i podlegała automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy 12 miesięcy. Karta służyła do realizowania płatności, w ramach limitu kredytu oraz wypłaty gotówki na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.

Zgodnie z postanowieniami regulaminu kart kredytowych (...) Banku (...) S.A. obowiązującego od dnia 1 grudnia 2008 roku, limit kredytu oznaczał maksymalną kwotę dopuszczalnego zadłużenia z tytułu korzystania z karty głównej i kart dodatkowych, łącznie z zadłużeniem przewidzianym na podstawie § 8 ust. 6 i 10 regulaminu. Dokonanie transakcji przy użyciu karty było równoznaczne z wykorzystaniem odpowiednio części lub całości limitu kredytowego przez klienta i powodowało obciążenie rachunku karty kwotą odpowiadającą wartości transakcji oraz należnymi Bankowi prowizjami, opłatami i odsetkami (§ 2 Regulaminu). W § 8 ust. 1 regulaminu wskazano, że każda transakcja zmniejsza dostępny limit kredytu. Limit kredytu jest odnawialny i każda spłata zwiększa dostępny limit kredytu o kwotę dokonanej spłaty. Wpłaty przewyższające zadłużenie zwiększają dostępne środki na rachunku karty, ale nie zwiększają dostępnego limitu kredytu. Natomiast ust. 10 przewidywał, że bank na wniosek klienta, może podwyższyć wysokość limitu kredytu w celu jednorazowej wpłaty środków pieniężnych w formie przelewu z rachunku karty dla

klienta na dowolny cel. Taka transakcja podlegała spłacie i naliczeniu opłat, prowizji oraz odsetek na zasadach takich jak transakcja gotówkowa w ramach planu spłat ratalnych (...).

Dowód: regulamin (...) Banku (...) S.A. obowiązujący od dnia 01.12.200 r. (k. 66-69); tabela opłat i prowizji dla kart kredytowych C. (k. 71); tabela oprocentowania (k. 70).

Zgodnie z § 9 ust. regulaminu w brzmieniu obowiązującym od 8 sierpnia 2018 roku, bank mógł udzielić klientowi w drodze porozumienia dodatkowego limitu kredytu, który jest nieodnawialny i może zostać udostępniony wyłącznie w postaci polecenia przelewu, a jego spłata, naliczenie opłat, prowizji oraz odsetek odbywa się w ramach planu spłat ratalnych (...). W § 20 wskazano, że w przypadku umożliwienia klientowi skorzystania z planu, spłata objętej planem transakcji zostanie rozłożona na liczbę rat ustaloną między bankiem a klientem, płatnych w terminach płatności minimalnej kwoty do zapłaty.

Nadto w regulaminie przewidziano, że umowa może być, w przypadku niedotrzymania przez klienta zobowiązań dotyczących warunków udzielenia kredytu określonych w umowie wypowiedziana na trwałym nośniku z zachowaniem dwumiesięcznego terminu wypowiedzenia. W przypadku jej wypowiedzenia klient zobowiązany był do dokonania spłaty całości zadłużenia najpóźniej następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia (§ 21 pkt 2 i 5 Regulaminu).

Dowód: regulamin (...) Banku (...) S.A. obowiązujący od 08.08.2018 r. (k. 50-65).

W okresie od dnia 28 sierpnia 2017 r. do dnia 28 października 2018 r. pozwany dokonywał transakcji przy użyciu karty kredytowej, w ramach określonego w umowie limitu kredytowego, a następnie dokonywał systematycznych spłat powstałych w ten sposób obciążeń rachunku karty, tym samym odnawiając każdorazowo limit kredytu. W tym okresie pozwany otrzymał nadto przelewy w kwotach 16 752,24 zł, 11 000 zł, 30 589,47 zł oraz 2 181,76 zł, których spłata następowała w ramach planu spłat ratalnych (...). W dniu 28 października 2018 roku zadłużenie pozwanego obejmujące obciążenia rachunku z tytułu transakcji dokonywanych przy użyciu karty kredytowej oraz należności spłacane w ramach planu spłat ratalnych (...) wynosiło łącznie 46 685,70 zł. Pozwany dokonał w tym okresie rozliczeniowym płatności w kwocie 300 zł.

Dowód: wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 stycznia 2018 r. (k. 80); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 stycznia 2019 r. (k. 81); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 lutego 2018 r. (k. 82); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 marca 2018 r. (k. 83); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 29 kwietnia 2018 r. (k. 84); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 maja 2018 r. (k. 85); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 czerwca 2018 r. (k. 86); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 29 lipca 2018 r. (k. 87); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 sierpnia 2017 r. (k. 88); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 sierpnia 2018 r. (k. 89); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 września 2017 r. (k. 90); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 30 września 2018 r. (k. 91); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 29 października 2017 r. (k. 92); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 października 2018 r. (k. 93); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 listopada 2017 r. (k. 94); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 listopada 2018 r. (k. 95); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 grudnia 2017 r. (k. 96); wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 30 grudnia 2018 r. (k. 97).

Pismem z dnia 30 października 2018 r., doręczonym w dniu 2 listopada 2018 r. Bank (...) S.A. wypowiedział umowę o kartę kredytową C.. Powód w wypowiedzeniu wezwał jednocześnie pozwanego do zapłaty minimalnych kwot przeterminowanych z poprzednich wyciągów w kwocie 4530,95 zł. Ostatnia wpłata dokonana przez pozwanego była niższa od minimalnej kwoty do zapłaty w wysokości wskazanej w wyciągu.

Dowód: wypowiedzenie umowy o kartę kredytową C. (k. 45); pocztowa książka nadawcza powoda (k. 46-48); wydruk ze strony (k. 49), wyciąg z rachunku karty kredytowej z dnia 28 października 2018 r. (k. 93).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Materialnoprawną podstawę roszczenia strony powodowej stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. 1997 nr 140 poz. 939 z późn. zm.), zgodnie z którym, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Limit zadłużenia w koncie stanowi bowiem jeden z rodzajów kredytów udzielanych przez banku, zaliczanych do tzw. kredytów odnawialnych, charakteryzujących się możliwością wielokrotnego zadłużania się przez kredytobiorcę w ramach udzielonego limitu kredytowego.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił w oparciu o ujawnione w sprawie dowody z dokumentów. Sąd również nie powziął żadnych wątpliwości, co do ich prawdziwości i rzetelności.

Strona powodowa dostarczyła materiał dowodowy umożliwiający ustalenie w oparciu o podpisaną przez pozwanego umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz wydanie i korzystanie z karty kredytowej, iż pomiędzy stronami doszło do powstania stosunku obligacyjnego w postaci umowy z posiadaczem karty. W dalszej kolejności wykazano, że pozwany nie wywiązał się należycie z umowy, w szczególności zaniechał spłaty wykorzystanego limitu. Dokumenty dostarczone przez stronę powodową były też podstawą do weryfikacji przez sąd prawidłowości wyliczenia wysokości kwot wskazanych w pozwie, w tym odsetek. W ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, że pozwany dokonywał transakcji udokumentowanych wyciągiem z karty kredytowej. Sąd po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie doszedł do przekonania, że, wbrew twierdzeniom pozwanego, strona powodowa udowodniła zasadność swojego roszczenia. Należy mieć na względzie, że strona powodowa przedstawiła zawartą z pozwanym umowę oraz przedstawiła listę operacji dokonywanych na rachunku pozwanego, z których wynika, iż pozwany korzystał z przyznanego mu limitu kredytowego, wykorzystując przyznany limit, którego nie spłacił. W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 232 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)(OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Strona powodowa przedłożyła dowody z dokumentów na potwierdzenie swoich roszczeń i tym samym sprostała ciężącemu na niej obowiązkowi dowodowemu, wobec czego ciężar dowodowy został przeniesiony na pozwanego. Należy przy tym zaznaczyć, że ustawa nie nakłada na będące bankami obowiązku przedkładania materiału dowodowego w postaci dokumentów urzędowych. Pozwany natomiast nie przedłożył żadnych dowodów, które mogłyby wskazywać na ukształtowanie stanu faktycznego w sposób przeciwny do wykazanego przez powódkę.

W dacie wypowiedzenia umowy, dokonanego pismem z dnia 30 października 2018 r., doręczonym w dniu 2 listopada 2018 r., pozwany nie wywiązał się z obowiązku terminowej spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem, zaś strona powodowa zgodnie z postanowieniami regulaminu Kart Kredytowych C. była władna wypowiedzieć umowę z zachowaniem okresu dwumiesięcznego. Co za tym idzie z dniem rozwiązania umowy o użytkowanie karty kredytowej C. wskazanym w wypowiedzeniu, tj. z dniem 12 stycznia 2019 r. stały się wymagalne wszystkie roszczenia strony powodowej wynikające z umowy o kartę kredytową C., a zatem bezzasadny okazał się podnoszony przez pozwanego zarzut przedwczesności powództwa.

Niezasadny okazał się również zarzut przedawnienia roszczenia. Bieg terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę kwot rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej, nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu ustalonego w umowie. Zgodnie z twierdzeniami powoda należy przyjąć, że termin wymagalności roszczenia rozpoczął się najwcześniej od 23 stycznia 2018 r., zatem roszczenie przedawniłoby się najwcześniej w dniu 23 stycznia 2020 r.

Wobec powyższego, Sąd zgodnie z żądaniem pozwu zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 47 004,92 zł, na którą składała się kwota 46 382,41 zł tytułem należności głównej oraz kwota 622,51 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych liczonych od dnia 13 stycznia 2019 r. do dnia 20 czerwca 2019 r.

Podstawę orzeczenia o kosztach stanowił art. 98 § 1. k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powództwo zostało uwzględnione w całości, a zatem pozwanego obciąża całość kosztów procesu. Na koszty poniesione przez stronę powodową złożyły się następujące kwoty: 588 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 3 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), co daje łącznie kwotę 4 205 zł, a zatem w punkcie II sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4 205 zł tytułem kosztów procesu.